

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izhaja vsa torka in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petim vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič)

Ali se res nekaj kuha na Balkanu?

Vsa znamenja kažejo, da se bližamo k resnim dogodkom na Balkanu. Münzsteški dogovori med Avstrijo in Rusijo in njih izvršitev rodili so, kakor vse kaže, ravno nasprotno od tega, kar smo pričakovali, namreč mir in red. Mesto da bi se prebivalstvo v Macedonij in v Stari Srbiji pomirjevalo, postajajo odnosi v teh pokrajinah od dne do dne slabši in grozodejstva se počenjajo danes, ko imamo tam orožništvo, kakoršno sta zahtevali Rusija in Avstrija vsled münzsteških dogovorov, še pogostejša in so silnejša od prejšnjih. Razloček je le ta, da so poprej nasilstva in grozodejstva nad kristjani doprinali le Turki, dočim se dandanes kojijejo tam kristjani sami med seboj, in kar je najhujše pri tem, celo bratje iste slovanske krvi. Da bi pa orožništvo, katero so tam postavili vsled münzsteških dogovorov, kedaj poseglo vmes in zaprečevalo taka grozodejstva, o tem se ne sliši in ne čita nikjer.

Ime di Giorgis, katerega so postavili na čelo temu takozvanemu internacionalnemu orožništvu, izginilo je popolnoma iz javnosti; o njegovem delovanju ni ne duha ne sluha in znano nam je o njem le toliko, da mu je Turčija zagotovila nekaj tisočakov letne plače in da ga je turški sultan odlikoval. Iz vsega tega bi bilo sklepati, da so bili münzsteški dogovori le komedija in da je igrala pri njih hinavščina veliko vlogo.

Ko so se sklepali münzsteški dogovori, ni takrat še nikdo mislil na rusko-japonsko vojsko, a najmanj pa na to, da bo ta vojska imela za Rusijo take posledice, kakor jih ima, ali pa vsaj kakoršne slikajo Rusiji sovražni ljudje, katerih število pa širok svet ni majhno. In med te ljudi spadajo najbrže tudi avstrijski diplomatje. V oficijoznih listih avstrijskih čitajo se sicer še vedno poročila, kako da postopata tu in tam avstrijski in ruski poslanik v Carigradu nasproti Turčiji složno in odločno, ni pa mnogo čitati o vspehih tega složnega in odločnega nastopanja, to pa najbrže zaradi tega ne, ker je Turčiji prav dobro znano, kake vrednosti je ta složnost in odločnost med Avstrijo in Rusijo glede balkanskega vprašanja. Zaradi tega pa

ni tudi nobeno čudo, ako prihajajo na dan vesti, iz katerih bi bilo sklepati, da hoče Avstrija uporabiti sedanjo zadrego, v kateri se nahaja Rusija zaradi dogodkov na Skrajnem Vztoku ter nastopiti na Balkanu svojo pot, ki je popolnoma drugačna nego je bila načrtana v münzsteških dogovorih. Kakor vse kaže, išče ravno sedaj Avstrija nekaj na Balkanu.

Pred nedavnim posneli smo iz »Slovenca« vest, da je neki avstrijski general s svojimi vojniki prestopil turško mejo in da so Turki začeli streljati na njega in na vojake. To vest so potem uradna avstrijska poročila nekako popravila, ali utajiti vendar niso mogla, da je bilo na nji nekaj resnice. Uradna poročila niso zanikala, da bi Turki ne bili streljali na Avstrijce, a trdila so le, da Avstrijci niso bili na turškem ozemlju, ampak le tik istega. Ako bi res bilo, kar so trdila uradna avstrijska poročila, potem bi morala avstrijska diplomacija zahtevati od Turčije zadoščanja, ker vendar nikakor ne gre, da bi smeli Turki streljati na Avstrijce, ako se nahajajo ti na svojem ozemlju. Ali od avstrijske strani zgodilo se ni prav nič in ostalo je le pri izpravku »Slovenčeve« vesti, katero so pričbčili tudi drugi listi. Vse to pa je bilo res prav čudno. Sedaj pa prihaja »Slovenec« zopet na dan z nekim izvirnim poročilom iz Mitrovice, ki zatrjuje, da je bil dotični izpravek od uradnega avstrijskega korespondenčnega urada neistinit. To poročilo glasi se dobesedno tako-le:

Napad Turkov na avstrijskega generala in častnike iz Pljevlja se je izvršil v vasi Brdarevo, v bjelopoljski kazii. Ondi se je širil glas, da so Turki to storili po prigovarjanju iz Srbije, a to ni resnica. Turki javno govore, da so avstrijske častnike napadli zato, ker so prišli na turško ozemlje, kamor nimajo pravice priti. Avstrijci priznavajo, da so bili na turškem ozemlju in zato od Turčije tudi ne zahtevajo zadoščanja za napad.

Takoj drugi dan po tem napadu Turkov na Avstrijce je prišel pleveljski kajmakam v Brdarevo, da preišče dogodek in najde krivce. Turški napadalci so kajmakanu izjavili, da so napadli Avstrijce zato, ker jih nočejo gledati v bjelopoljski kazii, kjer oni nimajo

ničesar opraviti in kamor ne smejo priti. Kajmakam je to poročilo poslal mutesarifu, ta valiju, a vali sultanu.

Temu poročilu sledi istotako v petkovi številki »Slovenca« iz novega Pazarja neko drugo poročilo, ki se pa tako-le glasi:

Tu vlada med Turki veliko razburjenje, ker je počil glas, da bodeta 2 avstrijska batalijona z enim oddelkom turških askerov došla v Novi Pazar, da napravita red med upornimi Turki in Arnavi, ki provzročajo nemire po celi okolici. Turki se boje, da dohod avstrijske vojske znači novo okupacijo, pa se pripravljajo, da napadejo avstrijsko vojsko, ako pride. Med Turki vlada veliko ogorčenje še od onega napada pri Brdarevu v belopoljski kazii, a to jih je tako razgnjevalo, da so sklicali mnogo shodov po džamijah, da se v njih dogovore, kako se bodo branili, oziroma bolje rečeno, kako bodo napadli Avstrijce. Tu bo morda teklo mnogo krvi, ker tukajšnje Turke na tako postopanje podžigajo in hrabre tudi Turki iz bližnje in daljne okolice.

Uradni korespondenčni urad skušal bo najbrže tudi ti poročili ovreči ali jih pa vsaj popraviti, ali ovreči ne bo nikakor zamogel dejstva, da se na Balkanu bližajo resni dogodki, v katere bomo gotovo zapleteni tudi mi, hoté ali nehoté, o tem pa pričala bo še-le prihodnost.

Italijanska izzivanja na slovenski zemlji.

Vsako toliko časa čitamo v italijanskih listih, da pomerijo hlače tu in tam naši ljudje na dežel kakemu lahončku, da ga potegnejo za ušesa ter da mu dajo semtertje tudi kako brc. Mi se vsemu temu prav nič ne čudimo, ker vemo iz lastnega prepričanja, kako so ti ljudje, ko pridejo v slovenske kraje med slovensko ljudstvo, brezobzirni, skrajno žaljivi in predrzni. Mi tudi vemo, da so ti ljudje tako vzgojeni in da smatrajo nas Slovence in vse kar je slovenskega za nekaj takega, s čemer se sme vsakdo norčevati in ki ni na svetu za drugo, nego da dela za par grošev drugim tlako. Vse to izvira iz časov, ko je pri nas narodna zavest popolnoma spala in ko je naše ljudstvo v resnici samo o sebi mislilo, da je lahko zadovoljno, ako se kak Lah ali pa Nemeč ž njim peča in sicer

tako, da se norčuje iz njega in iz vsega, kar je inace njemu najsvetejšega, samo da zasluži od tujca, četudi s težko muko, par grošev. Tako, pravimo, bilo je v resnici pri nas še pred kakimi 30 leti, ko smo bili sami priča takih prizorov in ko smo ostali semtertje csamljeni, ko smo nastopali proti brezobzirnosti in nesramnosti laških meščanov, dohajajočih v naše kraje, kjer jim ni bilo dovolj, da so se okrepčali z našo izborno pijačo in jedjo ter navžili našega zdravega zraka, ampak so hoteli tudi s tem kratkočasiti se, da so se norčevali iz našega ljudstva in iz njegovih navad.

Časi so se, hvala Bogu, še precej spremenili. Naše ljudstvo začelo se je zavedati ter prihajati do spoznanja, da ni nič manj vredno kakor drugi ljudje, da ima isto pravico negovati svoj jezik in ga ljubiti, kakor ljubijo ljudje drugih narodnosti svoj jezik ter da se sme na svoji zemlji isto tako prosto gibati, kakor se smejo ljudje drugih narodnosti na svoji zemlji. Naše ljudstvo postalo je narodno ponosno in prišlo je do prepričanja, da je malovreden oni človek in potem takem tudi oni narod, ki ne spoštuje svojega jezika, svoje vere in sploh svojih navad, katere je podedoval od svojih prednikov.

Italijani, ki se štulijo za liberalce, ki pa o pravi svobodi niti pojma nimajo ali pa ga imeti nočejo in tolmačijo svobodo le na ta način, da je le njim dovoljeno vse početi, in naj bo to tudi največja krivica drugim, Italijani, pravimo, ki so največji praktični izvrševalci laži-liberalizma, pa slikajo naše slovensko ljudstvo v svojih glasilih še vedno kot tako, s katerim sme počenjati vsakdo, kar se mu zljubi in tako pride do tega, da menijo italijanski meščani, ki ne čitajo ničesar drugega nego svoje italijanske liste in italijanske knjige, kar vse je pa prikrojeno po jednem kopitu, da smejo, ko pridejo v naše lepe slovenske kraje, ne le navžiti se naravne krasote naših krajev in se okrepčati z zlahtnimi pridelki, katere rodi naša slovenska zemlja, ampak da smejo tudi žaliti in burke zbijati iz ljudi, ki žive na tej zemlji, iz jezika, katerega govore ter iz navad tega ljudstva ter sploh iz vsega, kar je temu ljudstvu drago in sveto.

In tako se dogaja, da pride zadnje

LISTEK.

Kazen za greh.

Povest: Spisal Janko Bratina-
(Dalje.)

Zatravnikar je tedaj sedel tja zraven na trato, nabasal si pipo in kadil prav zadovoljno. Tu pa tam je šel pogledat, kako mu »nabirajo« in prilil zopet vode v grapico, da bi mu kateri ne vnesel pet na ono stran.

Sedel je tako in mimo je prišel Tone. Poznamo ga že od onega dneva iz krème.

— Dober dan, dejal je Zatravnikarju.

— Bog daj, Bog daj! Kam pa greš?

— Tja h kovaču moram. Sekiro bi rad dal popraviti.

— No, pa sedi sem malo, sedi, boš kaj povedal. Jaz sem že star in rad kaj zvem od mladih ljudi. No, kaj pa Pepca, kaj pa tam, ali jo res misliš vzeti?

Oni je zategnil obraz, kakor bi hotel reči, kaj tebi mari. Pa kmalu je zopet dobilo njegovo obličje stare poteze.

— Ne vem, odgovoril je potem.

— I, kaj boš tisto, saj vem, kako je. Zadnje nedeljo sem vaju videl pri Zavetniku. Jaz bi ti le nekaj rekel, pa zameriti mi ne smeš.

In stresel je pepel iz pipe in jo začel tlačiti z nova.

— Veš, tista ženska ni vredna nič. Jaz poznam ta rod. Že mati je bila presneto nažgana, a hči je še bolj. Dobro se spominjam, kako je bilo takrat, ko je odšla v Trst. Nosila se je kot vsi vrugi, nikogar ni pogledala in tam zunaj pa so se godile precej huđe reči. Da je otroka imela, ne ve še sedaj prav dobro njen mož. Sam ne vem kako ga je vjela, a nikdo se mu ni upal povedati kaj takega. Obžalovali smo ga vsi, toda črhnihi mu ni hotel nikdo nič, ker se nam je zdelo, da bi on zadušil tega, ki bi mu to povedal, in njo. In hči ni nič boljši, prav nič.

Zatravnikar je umolknil, šel je gledat, kako mu nosijo mravljinici; oni pa je vstal in se odpravljal dalje.

— Pa z Bogom, dejal je.

— Pa z Bogom, pa ne zabi, kaj sem ti povedal.

Tone je odšel dalje po poti, Zatravnikar pa je sedel zopet na trato in pihal iz svoje pipe.

— Hm, dejal je, sicer ta Tone tudi ni dosti vreden, a če bi kako pametno žensko dobil, bi se kaj obrnil na boljšo plat. Tako pa ni nič, le greh se dela in živi se tako nepošteno. In če se ta dva vzameta, tudi ne bo nič. Greh pri materi, greh pri — — nič te ne bom sodil, drugi je tuj, ki ima sodbo.

Voda v grapici se je bila že posušila in natočiti je bilo treba nove. Jamica pod skledo je bila skoro polna in Zatravnikar je z veseljem pobiral bela jajčka v star lonec.

— Bo že za moko in sol, bo že, dejal je in segnil po mehuru s tobakom, kajti brez »dima« on ni mogel prav shajati in tobak mu je bil skoro bolj potreben kot moka in sol.

Sedel je zopet na tla in pohvalil svoje mravljinčke, ki so mu tako pridno nosili.

IV.

Semenj je vedno nekaj posebnega v kmetskem življenju. Isti dan gre vse v trg, kar le more. Eni radi kupčije, drugi radi prodaje, tretji — in teh je navadno dosti — zijala prodajat. Sicer pa ničuda. Cele mesece čepi kmetič gori v gorovju v svoji mali vasi in rad vidi včasih tudi malo sveta.

Koren in sin sta se odpravljala na semenj. Kravo je hotel prodati, plačati potem davke in kupiti nekaj malih stvari za dom. Že zgodaj zjutraj sta odšla. Korenovka jima je napravila nekaj zajuverka. Pepca takrat še ni bila vstala.

Že se je dobro zdanilo, ko je tudi ona pogledala izpod odeje in vprašala mater, ali sme iti na semenj.

— No, le pojdi le; zaks bi pa ne šla.

— Pa kupila bi rada to in ono.

— Čakaj, pojej malo, potem ti dam denar. Očetu ne smeš nič povedati; on ti tudi ne bo dal nič.

(Dalje pride.)

čas večkrat do kake dobre lekcije, katero si Lahi s svojim izzivanjem prav pošteno zaslužijo med našim ljudstvom. Do tega je prišlo zadnjič tudi v Kostanjevici na Krasu, da je malovreden Lah dobil par zasluženih brc, ko je hotel v svoji skrajni predrznosti in nesramnosti trgati s prsi slovenskih fantov v čisto slovenski vasi narodne znake.

Kako daleč pa da sega predrznost in nesramnost teh italijanskih junakov, naj dokaže člančič, katerega je prinesel pristni tukajšnji italijanski list in katerega podajamo svojim čitateljem na tem mestu doslovno. Tukajšnji italijanski list „Il Gazzettino Popolare“ priobčil je v sredo pod naslovom „Ineducazione“ ta-le člančič:

„V noči od sobote na nedeljo podala se je družba mladeničev (pripadajoča po večini društvu „Circolo Apollo“) na novo in od tam, ko se je dobro najla in so se ji možgani razburili, v Krnico. Dospelši omenjena družba v Krnico, šla je k gozdnemu nadčuvaju, ki ima krčmo in začela je tam razsajati, razbijati in žaliti vsakogar, ki se ji je približal in prav nič se ni zmenila za opomine, naj bode mirna, ampak nasprotno razsajala je vedno bolj in popivala. Nadčuvaj je mladeniče prosil, naj bodo vendar mirni in to tembolj, ker leži v isti hiši neka žena na smrtni postelji, ali mladeniči, prav kakor da bi bili obsedeni, zmenili se niso prav nič za take prošnje, marveč razsajali so dalje, dokler ni bil nadčuvaj prisiljen jih iz hiše izpoditi. Ali ti ljudje niso bili še zadovoljni s tem, kar so počeli. Ko so bili namreč zunaj hiše, začeli so vanjo metati kamenje ter upiti kakor besni in zmerjati na vse možne načine. — To je dejstvo, katero nam je sporočila popolnoma zanesljiva oseba. Od svoje strani nimamo besed, s katerimi bi zadostno ožigosali pobalinstvo, katero bi zamogli izvršiti ljudje najnižje vrste in ne pa ljudje, ki se prištevajo k omikancem in bi hoteli še druge podučevati v omiki... Res je sicer, da vino potemni razum, tako, da vinjen človek započne večkrat taka dejanja, ki niso na pravem mestu. Da pa užijejo omikani ljudje toliko alkohola, da vsled tega počenjajo reči, katere zamorejo počenjati le navadni barabe, presega pa vse meje in ni potreba prav nobenega komentara več za ožigosanje takega početja.“

Tako italijanski list o vedenju Italijanov na slovenski zemlji. Zdaj pa vprašamo: In naj Slovenci vse to mirno prenašajo, naj mirnim očesom gledajo, kako se jih žali, zasmehuje ter se jim provzročuje celo gmotna škoda? Da, bili so časi, ko so bili Slovenci tako neumni in so marsikaj jednakega pretrpeli, ali taki časi so, hvala Bogu, minuli, in Slovenci hoteli bodo in hočejo biti odslej naprej gospodarji v svoji hiši in na svoji zemlji. Gostoljubni kakor so, spoštovali bodo vsakega tujca, ki jih obišče in se med njimi pošteno vede, ali trpeli ne bodo nikdar več in tudi ne smejo več tega trpeti, da bi vsak laški baraba uganjal, kar bi se mu zljubilo, jih izzival in žalil. Tega mora biti jedenkrat konec in Slovincem je in bo presneto malo mar, ako sta, ali pa tudi ne s takimi pogoji zadovoljna tržaški žid „Piccolo“ in pa goriška „Eco“ in pa tudi — „Soča“, ki se je tako toplo zavzela za laškega pritepenca, ki je hotel v Kostanjevici trgati ondodnim mladeničem narodne znake s prsi in se tako srečno prikobacala do narodnega izdajstva.

Izletniki društva „Apollo“ pa naj bodo zadovoljni, da niso dobili za svoj nastop v Krnici zasluženega plačila ter da so odnesli od tam zdrave kosti.

Dopisi.

Iz Sv. Križa na Vipavskem. — (Slavje.) — Dne 20. avgusta je bil Sv. Križ ves v zastavah, večinoma narodnih trobojnicah. Mesto 18. smo slavili 20. avgusta 75. rojstni dan cesarjev. Ob jednom je bila ta dan volitev županstva.

Točno ob deveti predpoldne se je

pripeljal c. kr. dvorni svetnik H. grof Attems-Svetokrižki, častni naš občan in častni stotnik naše meščanske straže. Pred mestnimi vrati ga je čakalo novo starešinstvo, nekoliko spredaj pa meščanska straža. Županom je bil skoro soglasno izvoljen dosedanji župan g. Jožef Vovk, ravno tako so ostali po večini tudi dosedanji podžupani. Grof Attems, kot zastopnik vlade je govoril starešinstvu:

Častiti gospodje!

Častitam občini Sv. Križ na vspehu ravnokar izvršene volitve ter pozdravljam gospoda župana in gospode podžupane iz celega srca.

Gospod župan Vovk je pokazal, da je kos svoji težavni nalogi in radi tega sem prepričan, da bo deloval tudi v bodoče z vzemi svojimi močmi v korist občine. Za dosedanjo krepko podporo, kojo je dajal okrajnemu glavarstvu, mu izrekam svojo zahvalo, proseč ga, naj mi gre na roko tudi v prihodnje.

Zagotavljam, da mi bo korist in napredek te mestne občine toliko bolj na srcu, ker se štejem s posebnim ponosom med njene člane, nele po svojem rodu, temveč tudi kot častni občan.

Potem so oddali župan in podžupani predpisano svečano obljubo.

Konečno je naznačil g. grof, da je prinesel 600 K podpore, katero je podelilo društvo avstrijskih narodov kot prvo pomoč po toči prizadetim občinarjem.

V tem se je bil pripeljal drugi častni stotnik meščanske straže grof Lanthieri iz Vipave. Ob 10. uri je bila slovesna služba božja v župni cerkvi, pri kateri je streljala meščanska straža. Po dovršenem cerkvenem opravilu je defilirala na trgu meščanska straža s poveljnikom g. K. Hrabalom pred častnima stotnikoma.

Grof Attems je govoril sledeče:

Častiti gospod poveljnik!

Ponosen sem, da vidim danes tukaj zbrano meščansko stražo Sv. Križa. Da se je na novo organizovala na podlagi starega privilegija, zahvaliti se je posebno dvema možema t. j. nadačitelju g. Medveščeku in županu g. Vovku, kakor tudi dejanski podpori mestne občine Sv. Križ. To moram danes posebno poudarjati. A tudi Vam, č. g. poveljnik Hrabal gre priznanje in hvala, ker ste se mnogo trudili za organizacijo meščanske straže.

Obstanek meščanske straže spričuje o zvestobi do cesarja in domovine mesta Sv. Križ.

Naj živi dobri duh nad stražo še dalje ter naj vedno sledi čustvom, katera izrazajo besede: „Vse za vero, dom, cesarja!“

Pozdravljam tudi vse ude meščanske straže ter izrekam svojo zadovoljstvo, da ste pristopili v tako mnogobrojnem številu k tej patrijotični korporaciji. Sprejmite mojo iskreno zahvalo, da ste me imenovali častnim stotnikom in zadržali, da bodem kot tak, posebno pa tudi kot voditelj okrajnega glavarstva vedno rad podpiral in pospeševal koristi in prizadevanja meščanske straže.

Bodite si vedno med seboj dobri tovariši, gojite skrbno ljubezen do našega prevz. vladarja in do naše ljube domovine in bodite pripravljene pokazati to ljubezen tudi v dejanju, ako bi to ukazal presvitli cesar, kateremu veljaj trikratni živio!

In iz grl meščanske straže ter mnogobrojne množice na trgu se je razlegal trikratni živio, da je odmevalo na daleč.

Kmalu popoldne je bil banket na grajskem dvorišču za blizu 100 oseb, med njimi grofa Attems in Lanthieri, g. Rudolf Hrabal, poveljnik meščanske straže in obratni vodja drž. železnic, zdravnik dr. Fink, mestni župnik g. Kodre, gvardjan kap. samostana, starešinstvo in domače učiteljstvo gg. Medvešček, Mrmolja, Fajgelj, in udje meščanske straže. Napitnice županove na ce-

sa-ja, na grofa Attems i. dr. so bile sprejete z oduševljenjem. Da se je vrstila pesem za pesmijo naših vrlih pevcev, razume se že tako; saj Slovenec ne more biti vesel brez narodnega petja.

Cesarju se je odposlala udanostna izjava, za katero je dospela zahvala.

Pri odhodu je priredilo zbrano ljudstvo odličnim gostom srčne ovacije.

Praznovali smo dan, kakoršnih Sv. Križ ni videl že blizu 100 let, a upamo, da se nam povračajo boljši časi. Dal Bog in naši prijatelji!

Politični pregled.

Sklicanje državnega zbora.

Kakor poročajo listi, bo državni zbor zopet pričel zborovati dne 22. septembra. Gautsch bo v prvi seji podal izjavo o stališču avstrijske vlade napram razmeram na Ogrskem in tako dal priliko, da se avstrijske stranke izjavijo o svojih stališčih napram ogrskim zadevam.

Ministersko posvetovanje v Ištu.

Baron Fejervary je brzojavil iz Išla, da je kronski svet popolnoma odobril vse sklepe zadnje ministerske seje, in sicer se je bil v ministerski seji sklenil program, da naj ministertvo na lastno odgovornost še nadalje izplačuje državne izdatke; nadalje, da kaznuje uradnike, ki se upirajo vladnim naredbam ter jih sme tudi odstaviti. Tudi ima ministerstvo oblast, da popolni stalno vojsko z nadomestnimi rezervisti. O vojaških koncesijah pa se ni razpravljalo v ministerskem svetu, zato tudi v kronskem svetu ne. — Glavni namen ministerskemu programu pa je bil, da ostane Fejervaryjevo ministerstvo tudi preko 15. septembra na svojem mestu. Nadalje je dobil baron Fejervary privoljenje, da predloži državnemu zboru več zakonskih načrtov, ki dokumentirajo stalni značaj vlade. Ako zbornica ne sprejme teh načrtov takoj v prvi seji, se čim hitreje odgodi.

Stalni obrtni odsek

je nadaljeval svoje delo v torek. Poročevalec Pacher je predlagal pri § 13a dostavek, naj se zahteva za trgovine v ožjem pomenu, ki ne spadajo med koncesionirane obrti, poleg splošnih pogojev tudi izpričevalo usposobljenosti. Sekcijski načelnik Hasenöhrler je izjavil, da ugovarja predlogu, proti sta govorila tudi odsekova člana Eldersch in Kitchelt, ki je naglašal, da se je dunajska trgovska zbornica izjavila proti izpričevalu usposobljenosti v trgovini. Poslanec Hueber meni, da je za trgovino pač potrebna splošna trgovska izobrazba. Oni, ki se posvete v mladosti trgovini, hočejo v tem stanu tudi izhajati. Vsako leto zašpekulirajo v trgovini neizobražene osebe veliko pribitkov, ker prično trgovino, ne da bi jim bile znane razmere. Predlaga: Odsek je načeloma za to, da se uvede v trgovini usposobljenostno izpričevalo. Sekcijski svetnik dr. vitez pl. Fries govori proti usposobljenostnemu izpričevalu v trgovini. Dvomi, da bi usposobljenostno izpričevalo zmanjšalo konkurenco v trgovskem stanu. Po daljši razpravi je odsek odobril proti dvema glasovoma Hueberjev predlog.

Dogodki na Ogrskem.

„Magyar Ország“ piše, da je bilo sklenjeno na zadnjem kronskem svetu v Ištu, da bodo morali ostati na Ogrskem vojaki, ki končajo meseca septembra svojo triletno vojaško službo, še nadalje v vojaški službi.

Mažarske demonstracije ob cesarjevi petindvajsetletnici.

Splošno pozornost je vzbujalo 18. t. m., da pri slavnostih v Budimpešti, ki so bile prirejene zaradi cesarjevega rojstnega dne, ni bila zastopana zbornica niti pri pojedini, ki jo je priredil Fejervary in ne pri cesarski maši. Dne 18. t. m. je priredilo na tisoč ogrskih učiteljev, ki so zborovali v Pančevem, izlet v Zemun. Mesto je bilo okrašeno z zastavami, med katerimi jih je več bilo črno-rumenih. Tudi raz Hunyadijev razgledni stolp je vihrala črno-rumena zastava, ki je seveda jako bodla mažarske učitelje. Kakih 150 učiteljev je splezalo na stolp, odstranilo in raztrgalo zastavo, dasi jo je stražil neki gasilec, ki je pa zapazil junaški mažarski čin, ko so že storilci odpotovali.

Prilodnje volitve v hrvatski sabor in terorizem hrvatske vlade pri njih.

Iz Zagreba poročajo, da ni nobene dvoma več o tem, da bo hrvatski sabor razpuščen ter da se bodo vršile že meseca oktobra t. l. nove volitve. Kako misli vlada čuvati pri teh volitvah „volilno svobodo“ ter skrbeti za to, da ne zmaga pri teh volitvah opozicija, dokazuje najbolje ta-le korak vlade. Vlada doposlala je namreč vsem uradnikom

prazne glasovnice, katere morajo podpisati ter jih nazaj poslati vladi. Oni uradniki, ki bi tega ne storili — tako jim je žugala vlada — pripravljene morajo biti na to, da pridejo ob službo.

Na Hrvatskem je namreč 51.000 vseh volilcev in med temi 30.000 uradnikov. Zdaj pa naj si čitatelj misli, kakšni zastopniki ljudstva prihajajo na Hrvatskem v deželni zbor.

Razburjeni Italijani.

„Politična korespondenca“ piše: Italijani so nezadovoljni, ker se vrše letos avstrijske vojaške vaje na Južnem Tirolskem v bližini italijanske meje. Baje so prekršene obljube, ki so si jih dali italijanski in avstrijski ministri pri sestanku v Opatiji, da ob mejah obeh držav na bo vojaških vaj. Celo resni italijanski listi, med njimi „Messagero“, so tega mnenja. „Korespondenca“ izjavlja, da ministri niso o tem v Opatiji ničesar sklepali.

Vatikan in Francija.

Kakor poroča „Figaro“ iz Rima, pripravlja papež pismo velike važnosti. V tem pismu bo papež dal francoskim škofom in duhovnikom predpise, kako se jim je vesti potem, ko stopi v moč zakon o ločitvi cerkve od države.

Srbaska skupščina.

Ministerski predsednik Stojanović je prečital v večerni seji 18. avgusta kraljev ukaz, ki zaključuje izredno zasedanje skupščine.

Strah sultana.

Turškega sultana prevzel je tak strah po zadnjem napadu na njegovo osebo, da je zaukazal, kakor poročajo nekateri listi, napraviti okolo svoje palače velik zid, ki bo obsegal 7 kilometrov.

Turčija mobilizuje.

Razni brzojavni uradi poročajo, da mobilizuje Turčija znatno armado 200.000 mož proti Bolgarski. Morda, da ima pa tudi drugi vzrok. Ni izključeno, da velja ta mobilizacija Avstriji; poročali smo že, da menijo Turki napesti Avstrijce v Stari Srbiji, bomo videli, kaj se zgodi v kratkem.

Ustavno ministerstvo v Rusiji.

List „Grazhdanin“, glasilo kneza Mečerskega, priobčuje vest, da namerava car imenovati ustavno ministerstvo s svojim ministerskim predsednikom na čelu.

Ruski listi o gosudarstveni dumli.

Peterburški listi pozdravljajo gosudarstveno dumo. Prekoračen je Rubikon, a treba bo še težkega boja, da se izpremeni birokratični red. „Peterburgskie Vvedomosti“ sodijo, da so bili 19. avgusta razočarani ruski ustavoverci, ki jih je nad milijon, ker so bile uničene njihove iluzije. „Sin Otečestva“ piše, da je 19. avgusta premagalo rusko ljudstvo birokracijo, ki se umika korakoma ljudski volji. Naj se sodi, kakor se hoče, gotovo pomenja gosudarstvenna duma velik napredek. Če nova ustanova ni zadovoljila popolnoma, je iskati vzroka v tem, da ni zagotovljena osebna varnost, ker ostane prepovedana svobodna beseda. „Rus“ piše: „Če bi se dovolila večja tiskovna svoboda, bi verjeli v istinitost nove ustanove, ki bi jo simpatično pozdravili. Priznamo, da je gosudarstvenna duma velike zgodovinske važnosti, a če se izkaže tudi praktična, pokaže prihodnost.“

Mirovna pogajanja.

Seje pooblaščenec za sklepanje miru med Rusijo in Japonsko so se bile te dni pretrgale in se danes zopet prično. Vesti o dosedanjih uspehih teh pogajanj si skrajno nasprotujejo. Utis pa, katerega napravljajo razne vesti o dosedanjih uspehih pogajanj je, da do sklepa miru ne pride. Japoncem je namreč mnogo na tem ležeče, da dobe od Rusije mnogo denarja, bodisi to pa pod naslovom vojne odškodnine ali pa odškodnine za prehranjenje ruskih ujetnikov. Tudi polovico otoka Sahalina bi Japonci odstopili Rusiji za dobro plačo. Z jedno besedo, Japoncem je na tem ležeče, da dobe od Rusije mnogo denarja, in ker jim ravno tega Rusija dati noče, bo torej težko prišlo do kakega sporazumljenja. V prihodnji številki našega lista v stanu bomo morebiti že našim čitateljem sporočiti, da so pooblaščenici zopet odpotovali, od koder so prišli, ruski v Petrograd, japonski pa v Tokijo, ne da bi bili kaj opravili v Portsmouthu.

Rusko-japonska vojska.

Po bitki pri Ljaojannu so zaplenili Japonci pismo ruskega nadpoveljnika Kurpatkina, ki ga je pisal svojim višjim častnikom. V tem pismu opozarja častnike na posebno japonsko taktiko, ki obstoji v teh točkah:

1. Kolikor mogoče malo se bojevati v odprti nižini, griče pa hitro zasesti z zadostno artilerijo. 2. Sovražniku pokazati kolikor mogoče ozko fronto. 3. Pro-

diranje glavnih armad prikrivajo na obeh straneh manjši hitri oddelki. Ko ti postranski oddelki sovražnika tako zelo napadajo, da ta misli, da so to glavni oddelki, se glavna armada skriva zadaj. Šele ko je sovražnik težko zapleten v boj za napadajočimi oddelki, začne prodirati glavna armada. — Le redko strelja japonsko topništvo prej, predno je streljalo sovražno. S tem prisilijo sovražnika, da razkrije stališče svojega topništva. Vse dosežanje izkušnje kažejo, da pošiljajo Japonci v boj vse razpoložljive sile, pehoto in artilerijo. Malo važnosti polagajo na močne rezerve.

S tem dosežejo najhujšo silo napada na sovražnika.

Po Kuropatkinovemu mnenju je ruska konjenica mnogo boljša ko japonska. Največje zasluge v tej vojski pa ima po mnenju tega ruskega poveljnika japonska ogledniška in poizvedovalna služba. Spretnost in neustrašenost Japoncev pri tem je kar občudovanja vredna.

General Linevič je brzojavil 16. t. m. carju: „Ob fronti vzhodne železnice je napadel dne 14. t. m. bataljon Japoncev naš tabor, toda naše krogle so jih razpršile, nakar so Japonci poslali v ogenj še dve stotniji, da so odnesli svoje ranjence. Na zapadni strani železnice so naše predstraže po boju zasedle več važnih pozicij.“

Istega dne so napali Japonci tudi pri Nančendzu ruske prednje oddelke. Tudi tukaj so morali bežati. — Posebno predrzni so Hunguzi, ki jih Japonci nahujskajo in podkupijo. Drznejši si celo zahrbtno napadati v malih četah cele ruske kolone. Manjšim oddelkom in ruski pošti pa kar zapirajo pot. Dne 10. t. m. so pri Jandziju obkolili ruski artiljerijski oddelki, ki se je vračal z nakupljenimi konji v tabor. Hunguzi so jim abili dva vojaka in 11 konj.

General Linevič je odredil, da se morajo pri vseh treh armadah neprestano vršiti velike bojne vaje, ne glede na mirovne konference.

Brzojavka generala Lineviča iz okolice Hailungčanga od dne 23. t. m. poroča: En oddelki naših čet je prodril v dolini Tsinghe ter zasedel vas Laguziadi ter je odposlal konjeništvu proti zapadu. Neki drugi oddelki je pregnal sovražnika s topniškim ognjem iz njegove pozicije južno od Mopojšana. Proti poziciji pri Julandzi so bile odposlane tri kolone, da bi obkolile Japonce. Pregnane japonske stotnije so se umaknile v Sandjen. Protinapad Japoncev je bil odbit. Iz Koreje poročajo od 21. t. m., da so Japonci napadli Kiangosugu, toda bili so odbiti.

Londonski „Daily Telegraph“ je zvedel iz Moji: Rusi v Mandžuriji so dovršili svoje ntrdbe. Armada Lineviča šteje 400.000 do 500.000 mož. Ker so sedaj po deževni dobi zopet možna vojaška gibanja, prireajo Rusi velika rekonosciranja. To pa ne znači, da stopijo v ofenzivo, predno bodo zaključena mirovna pogajanja.

Na japonski strani vlada velika delavnost in zdi se, da prično v kratkem velike operacije.

Japonski listi izražajo tudi svoje osvedočenje, da se bo v kratkem vršila bitka, ter dostavljajo, da vlada v japonski armadi v Mandžuriji velika delavnost.

Dočim v neprizadetih deželah nervozno ugibajo, ali bodo imela mirovna pogajanja ugoden uspeh, ali se nepričakovano razbijejo, pripravljajo Rusija vse potrebno za nadaljevanje vojne. Pripravljeno je že vse za slučaj, da se pogajanja prekinejo. V tem slučaju se skličejo pod orožje vsi rezervisti letnikov od 1897 do 1902. Formirate se dve novi armadi, namreč 4. in 5. rezervna armada.

General Linevič poroča še vedno zelo samozavestno in bojevito. Posrečilo se mu je dobiti 35.000 mongolskih konj, tako da ima močno konjenico. Admiral Birilev je poročal 21. t. m. carju o načrtu za obnovitev mornarice.

Domače in razne novice.

Za „Šolski Dom“ prejelo upravnništvo „Gorice“: Anton Kuzmin v Sovodnjah 1 K; Ciril Zumar, kaplan v Kobaridu 4 K (za „Alojzijevišče“ 6 K).

Predsedništvu so plačali: Čerkljanski dekan in kaplana 6 K; Franc Obljubek med predsedkom občinske seje v Kojskem dne 18. avgusta nabrani znesek 20 K; Katerina Novič v Gorici, ki se ni udeležila veselice „Ženske podružnice“ v „Trg. Domu“ 2 K; družba „Slov. beseda“ v Gorici 1 K; Ivan Krajnik pri Sv. Luciji za uslugo, za katero ni hotel dotičnik plačila odstopi društvu 4 K; v gostilni pri Vugi pri Sv. Luciji nabrali 3 K; izpraševalna komisija v Tolminu 10 kron; od čistega dohodka nedeljske veselice sovodnjensko-rubinskih pevcev 30 K (ravno toliko „Dijaškemu podpor-nemu društvu za slov. visokošolce na Dunaju“).

Srčna hvala!

Preplače za „Šolski Dom“ za S. Gregorčičevo knjigo „Job“ so poslali naslednji rodoljubi in dobrotniki: Matija Škabar, duhov. pomočnik v Trstu pri Sv. Jakobu 1 K 60 v; Franc Schreiner, kaplan v Dobrni (Neuhaus) 50 v.

Smrtna kosa. — V Sežani je dne 17. t. m. umrla gospa Andrejina Gurrersch, rojena Belen, soproga umirovljenega načelnika postaje gosp. Alojzija Gurrersch.

Vojaške vesti. — Včeraj popoldne prišel je v Gorico pešpolk št. 27 pod poveljstvom poveljnika nadvojvode Josipa Ferdinanda. Nadvojvodu predstavili so se dvorni svetnik grof H. Attems in gorški župan. Nadvojvoda se je nastanil v hotelu „Post“, kjer je postavljena tudi častna vojaška straža.

Dne 29. t. m. dospe v Gorico korni poveljnik cm. Succovaty in ostane tu 2 dni.

V pondeljek pada se vojaštvo na vaje v Furlanijo v gradiščanski okolici. Županstvo v Gradišcu vdobilo je nalog, da pripravi v mestu stanovanja za 3 generale, 4 štabne častnike, 90 častnikov, 2343 vojakov in 134 konj. Ostalo vojaštvo te divizije nastani se po drugih vaseh v okolici.

Inšpekcijsko potovanje. — Nadvojvoda Rainer je v sredo v Dunaju dospel v Divačo, da inšpicira v Divači, v Št. Petru in na Raketu 22. divizijo deželne brambe. Po dovršeni inšpekcijski odputje nadvojvoda k cesarskim manevrom v Romeno na Južnem Tirolskem.

Dopolnilna deželnozborska volitev. — Na izpraznjeno mesto deželnega poslanca namesto umrlega dr. Venuttija postavilo je društvo „Società popolare friulana“ kot kandidata prvega mestnega podžupana v Gorici, Jurija Bombiga. Bombig pripada k najradikalnejši italijanski struji.

Semenj sv. Jerneja, ki je bil v četrtki v Gorici, ni bil posebno živahen.

Tudi težaki in vozalki v Gorici hočejo štrajkati. — Gorški težaki in vozniki, posebno oni, ki se nahajajo v službi pri špediterjih, napovedali so svojim gospodarjem štrajk, ako ne ugrade do 28. t. m. njih zahtevam, ki so te-le: Težakom zviša naj se dnina za 40%, voznikom pa za 50%. Prvi majnik bo di zanje praznik. Delavnik naj se v poletnem času skrajša tako, da bodo delali od 7. ure zjutraj pa do 8. ure zvečer s poldrugournim popoldanskim počitkom, v zimskem času pa od 8. zjutraj do 7. zvečer z istim opoldanskim počitkom. Le težaki, ki imajo posla pri voznjaj, začeli bi delati ob 5. uri zjutraj. Dnine omenjenih ljudi znašajo sedaj od 12 do 14 kron na teden.

Zaradi razžaljenja Nj. V. zaprli so v ulici Čipressi pleskarja 41 letnega Ludovika Nitsch.

Utonil je v četrtki v Soči blizu Podgore monter Gustav Polster iz Gradca, ki je po naročilu svojih gospodarjev, namreč tovarnarjev Beitzer v Gradcu izvrševal neka električna inštalacijska dela v tuk. Rudolfinum. Šel se je namreč kopat, a ko je bil v vodi začel ga je lomiti krč tako močno, da se ni mogel

ganiti ter je začel vpiti na pomoč. Njegov prijatelj Prugner hotel mu je pomagati, a predno je prišel do njega, odnesel ga je že sočin tok. Kasneje našli so utopljenčevu truplo ter je prenesli v mrtvaško kapelo.

Strela ublla je v petek zjutraj okolo 8. ure na cesti blizu Tržiča posestnika Gallopina Dominika iz Tržiča. Gallopin šel je z vozom po seno na svoj travnik. Med potom začelo pa je hudo deževati, in da bi se Gallopin z dvema svojima otrokoma obranil dežja šel je vedrit pod neki topol, ki se nahaja tam ob cesti. Tam blizu pod nekim drugim topolom vedril je že neki Dejuri s svojo družino. Ko je pa tako močno grmelo in bliskalo, spomnil se je Dejuri, da ni varno stati pod visokimi drevesi v takem vremenu. Opomnil je nato tudi druge.

A komaj je izustil svoj opomin, začela je strela v topol, pod katerim je vedril Gallopin, a zadela je tudi Gallopina, ki je slonel na drevesnem deblu, in sicer tako, da je ostal pri ti priliki mrtev.

Izpred sodišča. — Tuk. okrožno kot kazensko sodišče je v četrtki oprostilo Marijo Žagar iz Bovca, katero je tožilo drž. pravdnništvo zaradi zločina zakriviljenega s krivo prisego, proti kateri se vršila omenjeni dan kazenska razprava.

10 mesecev ječe je prisodilo isto sodišče Jakopu Saksidi iz Prvačine, ki je ukradel stavcu Ivanu Belliju leta 1903 sukno in Ivanu Zornu iz Prvačine neke druge reči. Po dovršeni kazni ostane Saksida pod policijskim nadzorstvom.

Dež. — V sredo na večer, v četrtki zjutraj in v noči od četrtka na petek dobili smo zopet dežja, in sicer obilo. Prišel je, posebno v sredo zvečer in v noči od četrtka na petek, spremljan od hudega grmenja in bliskanja. V noči od četrtka na petek začela je padati tudi toča, pa ne dolgo časa. Na Grčni, v bližnji mestni okolici, padala je kakih 5 minut, a prav mnogo škode vendar ni napravila na polju, ker ni padala suha. Dasiravno je padlo, kakor rečeno, še precej dožja, ostalo je ozračje vendarle še vedno jako soparno.

Najden pes. — G. Vogrič Josip, stanujoč na Placuti št. 3, ima v svojem varstvu psa prepelčarja, ki se mu je pridružil na potu, ko je šel v Kanal in ga ni zapustil tudi ko se je vračal v Gorico. Na usnjetem ovratniku ima pes dve tolminski pasji marki, jedno iz leta 1904 in drugo iz leta 1905, od katerih nosi jedna št. 21, druga pa št. 19.

Najdene reči. — Na tukajšnji policiji shranjena je čula obleke, t. j. nekaj „punkel“, kakoršnega nosijo navadno „vandrovci“, ali pa delavci, ki si iščejo po svetu dela.

Istotam shranjena je tudi bilježnica, v kateri sta tudi dva sodna spisa, iz katerih bi bilo sklepati, da je bilježnica last nekega Franceta Staniča iz Kanala.

Tatvina na Opčinah. — V noči od torka na sredo so neznani lopovi prišli v postajno pisarno električne tramvajске železnice na Opčinah, prevrtali železno blagajno ter odnesli k sreči le 530 kron, kajti le toliko denara nahajalo se je tan dan v nji.

Morski som pri Pulju. — V bližini Pulja so zapazili ljudje morskoga soma. Pravijo, da je dolg kot tender.

Poštar defraudant. — Iz Tinjana v Istri poročajo, da je poštar Anton Skabič iz Karnice defraudiral precejšnjo vsoto denarja, ki ga je oddal na pošto karniški župnik č. g. Zarkovič.

„Slovenska krščanska socialna zveza“ v Mariboru. — Dne 3. in 4. septembra t. l. vršil se bo v Mariboru shod „Slov. krščanske socialne zveze“ z jako različnim in zanimivim dnevnim redom. Tega shoda udeleže se odposlanci iz skoro vseh slovenskih dežel. Iz Ljubljane pojde tje poseben vlak. Društva s Kranjskega in Primorskega prijavi naj stolnemu vikarju č. g. Luki Smolnikarju v Ljubljani svojo udeležitev in po koliko odposlancev se namerava tega shoda udeležiti najdalje do 28. t. m.

„Slovenska dijaška zveza v Ljubljani“ je izvolila na prvem rednem občnem zboru, ki se je vršil dne 22. avg. t. l. v Ljubljani sledeči odbor: predsednik: phl. Ivan Dolenc; podpredsednik: phl. Davorin Gorjanec; tajnik: jur. Jos. Mozetič; blagajnik: phl. Ernest Tomc; knjižničar: phl. Davorin Malnerič; odbornika: phl. Fran Ferjan, abit. Al. Strancar.

Pripuščanje proslcev v prakso za službo poštnih pomožnih uradnikov. — Dne 1. vinotoka 1905 se začne praksa za pošne pomožne uradnike, a izjemoma le za moške proslilce, ki se nameravajo posvetiti tej službi. Prosilci, ki žele biti pripuščeni k ti praksi, imajo najkasneje do 20. kimovca 1905 predložiti podpisnemu ravnateljstvu svoje s kolkom za 1 K kolkovane prošnje, katerim so predložiti sledeči dokumenti: a) krstni list, b) domovnica, c) spričevalo državnega zdravnika o usposobljenosti za pošno službo, d) spričevalo o z dobrim uspehom dovršenem četrtletnem letniku kake tuzemske srednje šole (gimnazije ali realke) ali drugem letniku takega tuzemskega učiteljskega ali trgovaške šole, e) spričevalo o lepem vedenju izdano od pristojnega okrajnega glavarstva ali redarstvenega ravnateljstva in eventualno f) vojaška knjižica. Natančnejša določila o praksi in skušnji kandidatov je razvideti iz naredbi c. kr. trgovskega ministerstva od 26. kimovca 1902, ki je razglašena v državnem zakoniku št. 186 iz leta 1902, in v poštnem in brzojavnim naredbeniku št. 88 iz leta 1902, katerega je bobiti na vsakem c. kr. poštnem in brzojavnem uradu.

Nadvojvodinja Marija Kristina, soproga nadvojvode Petra Ferdinanda, je povila v terek princea.

Anarhist Barblerl. — Kakor poročajo iz Boljana, prišel je te dni tja anarhist Barbieri iz New Yorka, ki je imel nalogo umoriti italijanskega kralja. Izginil je pa od tam še predno so dobile oblasti povelje, da ga aretirajo.

Morilec svoje žene prjet. — V Gradcu so aretirali 31 letnega posestnika Franca Plohla. Plohl, posestnik v Gabrniku pri Št. Lovrencu na Štajerskem se je oženil pred poldrugim letom, toda zakon ni bil srečen. Že prvo leto je hotel ustreliti ženo, a se mu ni posrečilo. Zato ga je žena zapustila in odšla k svoji materi. Tudi mož je zapustil dom in šel v Gradec k svojemu prijatelju. Tu je nekega dne zvedel, da mu žena prodaja vse, kar gre v denar. Jezen se je oborožil s puško in samokresom in zadel na ženo, ki je šla ravno v cerkev. Zahrteval je od nje hišne ključke, katere je ona imela. Ker ga je pa začela grdo zmerjati, ustrelil je s puško dvakrat nanjo. Ko še ni bila mrtva, vzel je samokres in oddal dva strela vanjo, da je takoj izdihnila. Plohl je nato zbežal v Gradec k svojemu prijatelju, kjer je hotel napraviti oporoko in se potem ustreliti. Prijatelj njegov je pa stopil po detektive, ki so Plohla uklenili in izročili sodišču. Plohl je že napravil oporoko in svojega graškega prijatelja postavil glavnim dedičem svojega precej velikega premoženja.

Sedemnajst otrok umoril. — V Bruchu pri Monakovem je zidar Polte priznal, da je tekom let umoril 17 otrok svoje prve in druge žene. Ko je podal to strašno izjavo dejal je: „Storil sem prav, ker sem jim prihranil bedo na vetu“. Tudi svojo prvo ženo je umoril

Na prodaj

je več sto dog za sode iz lastnih kraških hrastov, po nižini ceni. Več se izve v Gorici, ulica Morelli št. 32. I.

Na prodaj je

in se dobi po nizki ceni dobro ohranjena garnitura s primerno mizo za vsprejemno sobo. Kje, pove upravnništvo „Gorice“.

„Krojaška zadruga“

Gospodka ulica

Postrežba strogo poštena!!

Priporoča svojo bogato zalogo krojnega blaga za

poletni čas

Vzorci se pošiljajo na zahtevanje brezplačno.

Cene so stalne.

2 učenca

vsake starosti se sprejmeta prihodnje šolsko leto na stanovanje. Zagotavlja se strogo nadzorstvo in fina vzgoja.

J. Primožič,
Gorica, Via Del Ospedale št. 10.

Veteransko in pevsko društvo
v Biljah
priredi

bogato veselico

dne 10. septembra 1905.

Ob enem prosi bratska društva v okolici, da isti dan ne priredé nikake veselice.

Odbor.

5 kron in še več se lahko zasluži.

Tvrška za domače delo s pletalnimi stroji išče osebe obojega spola s pletanjem na naših strojih. Priprosto in hitro domače delo za celo leto. — Posebne izobrazbe ni treba. Oddaljenost ne škodi; delo da tvrška.

Tvrška za domače delo s pletalnimi stroji
Thomas H. Whittick & Com.
PRAGA

Petersko predmestje 7—443
Trst Via Campanile 13—433.

Anton Ruštrin

v Gosposki ulici št. 25,
v Gorici,

priporoča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljaveče prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Št. 452|D

Razpis službe.

Pri podpisnem zavodu je razpisana služba

1. računskega kalkulanta z nadnevščino K 240 oziroma 3 K;
2. računskega vežbanca z letnim adjutum K 800.

Natančnejša pojasnila daje podpisano ravnateljstvo.

Prošnje primerno opremljene naj se predložijo prečastitemu varslvu najdalje do 31. avgusta t. l.

Ravnateljstvo zastavljavnice in ž njo združene hranilnice.

V Gorici, 14. avg. 1905.

Fabris,
ravnatelj.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški),
ter podružnica

za Soškim mostom pri Pevmi

Trguje tudi z opako, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mekega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnice itd.

Anton Ivanov Pečenko

Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; pilsenskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrsko države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba počtena in točna. M M M M M

Pozor!

Prva kranjska z vodno silno na turbino delujoča
tovarna stolov na paro

FRANCE ŠVIGELJ

na Bregu, p. Borovnica, Kranjsko.

priporoča sl. občinstvu, preč. duhovščini, imejteljem in predstojnikom savodov in šol, krčmarjem in kavarnarjem, ravnateljstvom uradov, gg. brivcem itd. itd. natančno in trpežno izvršene

stole, fôtelje, gugalnike, naslonjače itd.

po kar najbolj niski ceni.

Blago je iz trdega, izbranega lesa, poljubno likano ali v naravni boji imitirano. Največja izbira stolov, naslonjačev in gugalnikov iz trstenine. Na željo polje tvrška najnovjše in obširne cenike z nad 800 slikami, iz katerih se razvidi oblika blaga in cene, franko. Imam tudi stole za krčmarje po 2 K vedno v zalogi.

Učenka

se sprejme na stanovanje in hrano blizu »Malega Doma«. — Več pove upravništvo.

Razprodaja čevljev

-4 pare čevljev samo gl. 2-70

Zaradi nakupa velike množine se proda po nizki ceni: 1 par moških, 1 par ženskih črnih ali rjavih čevljev za vezati z močno podlago, najnovjši facon, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev elegantnih in lahkih. Vse štiri pare samo za 2 gl. 70 kr. Pri naročitvi naj se navede samo dolžina čevljev. Razpošilja se proti poštnemu povzetju.

Schuh-Export Kohan's

Krakovo (Krakau) šte. 18.

Nepriležno se radi zamenja.

F. Repolusk

župnik v Št. Vidu p. Mislinje na Štajersk. spričuje, da j ozdravila njegovo 9 let ga nadlegujočo žledčno bolezen edino le uporaba žledčne tinkture G. PIC COLI-ja, dvornega zal. Njeg. Svet. in lekarja v Ljubljani.

Iz najboljšega prepričanja priporoča vsakemu na žledodu trpečemu tinkturo za žledoc, katere steklenice stane 20 vin., in se vnanja naročila izvršujejo točno.

Išče se kapitalist

za jako važno iznajdbo, ki je za varnost človeškega življenja velikanškega pomena in ki je tudi uradno že potrjena.

Ponudbe naj se pošljejo pod naslovom

Rihard Rottenbacher
Pulj

ulica Sissano št. 16.

FRANC PODBERŠIČ

avtorizovan kamnoseški mojster,
Gorica, Tržaška cesta 17,

priporoča slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan svojo bogato zalogo

nagrobnih spomenikov

hodi priprostih ali finih iz kraškega kamna najboljšje vrste za 15 K in više. V zalogi ima tudi razne kamenite plošče, žlebe, umivalnike za kuhinje, itd. itd.

Sprejema in izdeluje vsakovrstna v kamnoseško stroko spajajoča dela po prav zmernih cenah.

TOVARNA PIVA GORIUP

V nedeljo dne 27. avgusta w w w w w w w

o o o o VELIKI PLES o o o o

Začetek ob 5. pop. Ples brez vstopnine

Vstopnina 10 kr., vojaki 5 kr. otroci so prosti.

V zavarovalni stroki več let službujoči potovalec se sprejme.

Plača po dogovoru. Naslov pove upravništvo našega lista.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš, šte. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje;
na menico po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknjižbo pa po 5%
z 1% $\frac{0}{10}$ upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge ostane nespremenjena.